

Totta, miino abbikasa Suudmõda on seal, kes kuüninga ja kuüningasa jures wälleda mõistuse pärrast armo leiab. Kül Suudmõda tarkus teile seal abbi saab andma. Kes õigust otsib, peab sõbru nõudma. Miino laks källi, kolm poega ja paljo teisi suggulasi on ta kuüninga koos, kes kõik teie poolt seisawad. Olge murreta, wana sõna ütleb: kel' l kullur, sel' l kohhus."

Reinowadder tänas hä lubbanise eest ja tõutas üksford Martina sugguwõssale kätte tassuda. Siis lahkusid nēmad. Reinowadder ja Irmabbe läksid kuüninga jure, kus waenlasti ulgakesti koos olli.

9.

Kuüninga kotta astudes näggi Reinowadder perrefat waenlaste ulka, kes otsego kaarnad raisa ümber teäma surma peale walwasid. Seal läks ta meel kahlaselks ja julgus olli lõppemas, siiski tungis ta kartmata näoga isšandade keskelt läbbi kuüninga auojärje ette, Irmabbe teäma kannul. Määr fossis sallamahti Reinowadderile kõrwa: "Sõbber rebbane, nüüd ei olle aega arulaselks minna! Urwast õnne arglasel, õn on wõpra abbimees!" Rebbane wastas: "Tõssi küt!" — Ümberwadates näggi ta mõningaid suggulasi rahwa seas, wägga wähe sõbru, agga sedda rohkmene waenlasti. Teäma langes kuüninga auojärje ette põlwile ja rälis siis pikkamiste:

"Se, kelle silma ees kõik arwalik ja teädel wõlli iggawest on, sago kuüningliko isšandat ja eman-

dat kaitsema, mõllemile tarkust ja häid mõtteid andma, et pikkal meel õiguse ja üllekohtu wahhed ärratunneksid; sest wägga paljo walleliko asja on rahwa seas liikumas. Surema ossa tiggedus seisab wägga wäljaspoolse warjo al peidus. Seisaks iggamehhe süddame mõtted teäma otša ette kirjutatud, et kuüningas neid näaks, miino kulmo realt loeksite teie siis, et mul walle ei olle, kui ütlen: teie sund ja tenistus on miino surem rõem. — Mõned tiggedad on julgenud miino peale walle juttu tõsta! nēmad on kaebtusi teie kuüningliko kõrwa tõstnud; agga ei jõua nēmad mulle kahjo teha egga kuüningliko elduse allikat miino eest ärrapeita. — Miina ollen iggast süüst prii! Jah, armoline isšand! ma tean, et teie tarkust ja õiguse armastust keddagi teelt ärra ei jõua efsitada; olgo waenlased kangemad kui kanged."

Sedda juttu kuuldes tungisid kõik ellajad liggemale, iggamees pahi Reinowadderi julgust imelks; teäma üllekohtus olli arwalik, peasmist ei olnud lota, sellepärrast iggaüks kohto mõistmise otšust kuulda ihhaldas.

Kuüningas ütles: "Täna ei sa lai su sind peastma; irele on lõksus! Mittoford said walle ja kawwaluse läbbi kohto alt priiks, täna wiakse nahl sul õrrele! Sa kidad enda truust? Wata, pois! koddõ-jänēs ja warres tunnistawad siäno truust. Sest ainokesest tülkist olleks küllaste, agga igga sammu näitab unt kurja illesse. Siäno wal on kuhjaga täis; walle ja pettus ei aita. — Riis ma angutades siäno raipe